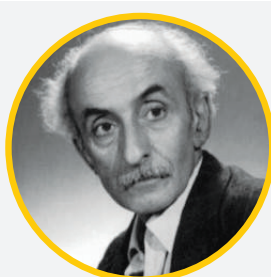

روزنامه صبح ایران
شماره ۱۵۱۲

سال پنجم
یکشنبه
۱۴۰۱/۱۲/۲۱
۱۹ شعبان ۱۴۴۴/ ۱۲/۱۴ مارس ۲۰۲۳
اذان ظهر: ۱۴:۱۲ | اذان مغرب: ۱۸:۲۷
اذان صبح (فردا): ۵:۵۴ | طلوع آفتاب (فردا): ۶:۱۹

مناصب امتیاز و مدیر مسئول: نیره طاهری نیک
زیر نظر شورای سردبیری
نشانی: خیابان قائم مقام فرامانی، روبروی تهران کلیتیک، کوچه چهارم، پلاک ۲۰، طبقه ۳
تلفن: ۰۱۷۶-۸۸۷۶ | دورنگار: ۰۲۷۷-۸۸۷۶
آگهی ها: ۹۸-۸۸۵۴۵۱
چاپ: همشهری ۲۸ | تلفن: ۰۲۸۳۳۲۴۲-۶۶
توزیع تهران و شهرستان: نشر گستر امروز ۶۱۹۳۳۳۳۳

نشانی اینترنتی: www.armanmelli.ir
آیین نامه اخلاقی حرفه ای
روزنامه آرمان ملی را
در سایت بخوانید

آی آدم ها که بر ساحل نشسته شاد و خندانید
یک نفر در آب دارد می سیارد جان

یک نفر دارد که دست و پای دائم می زند
روی این دریای تند و تیره و سنگین که می دانید

آن زمان که مست هستید از خیال دست یابیدن به دشمن
آن زمان که پیش خود بیهوده پندارید

که گرفتید دست ناتوانی را
تا توانایی بهتر را پدید آرید

آن زمان که تنگ می بندید
بر کمر هاتان کمر بند

در چه هنگامی بگویم من؟
یک نفر در آب دارد می کند بیهوده جان قربان

نما بر خ

نمادها و نشانه‌ها

با اینکه برخی معتقدند عمو نوروز همان حاجی فیروز است، اما تفاوت‌هایی در فرهنگ ایرانی و ریشه‌های نمایش ایرانی در این خصوص وجود دارد. تفاوت‌هایی که در ظاهر این دو شخصیت هم که هر دو به روایاتی به زمان زرتشت برمی گردند، نمودار است. عمو نوروز اما در کنار ننه سرما قرار می گیرد و این دو نه یار و همدم هم باشند که از هم دوری می کنند.

عمو نوروز هر سال روز اول بهار با کلاه نمادی، زلف بلند و ریش حنا بسته، کمرچین قدک آبی، شال خلیل خانی، شلوار قصب و گیوه تخت نازک، از کوه، عصا به دست به سمت دروازه شهر می آید. بیسرون از دروازه پیرزی دلباخته عمو نوروز زندگی می کند. ننه سرما روز اول هر بهار، صبح زود، بعد از خانه تکانی، آب و جاروی حیاط، خودش را حسابی مرتب می کند. حنا به مو، دست و پایش می گذارد و هفت قلم، از خط و خال گرفته تا سرمه و سرخاب آرایش می کند. ترمه و تنبان قرمز و شلیته پرچین می پوشد. مشک و عنبر به صورت و گیسوانش می زند. فرشی در ایوان می اندازد، جلو حوضچه فواره دار باغچه پر است از همه جور درخت میوه پر شکوفه و گل های رنگارنگ بهاری. در سینی کنگره دار مسی، هفت سین، سیر، سرکه، سماق، سنجد، سیب، سبزی، و

سفرارزان

در ادامه سفرهای ارزان، اگر تمایل دارید برای رفتن به سفر یکی از استان‌های کویری ایران را انتخاب کنید، بدون تردید شهرستان یزد که قدیمی ترین شهر خشتی ایران به شمار می رود، برای شما بهترین انتخاب است. شهرستان یزد به دلیل داشتن آثار تاریخی زیبا و جاذبه های طبیعی، مورد توجه گردشگران و مسافران زیادی قرار دارد، اما آیا بهترین زمان سفر به یزد را می دانید؟

بهترین زمان سفر به یزد از نظر آب و هوا را می توان از اوایل اسفند تا اوایل اردیبهشت دانست که آب و

بهار یزد

هوای معتدلی دارد و دمای آن به طور میانگین ۱۶ درجه سانتی گراد است، البته اوایل فصل پاییز هم برای سفر به این شهر زیبا مناسب است. پس در حالت کلی می توان نتیجه گرفت که بهترین فصل سفر به یزد از نظر آب و هوا، فصل بهار و پاییز به حساب می آید. در نظر داشته باشید که کویرهای یزد بسیار دیدنی و جذاب هستند، بنابراین در سفر خود به این شهر حتما در کویر وقت بگذرانید، اما اگر فصل تابستان را برای بازدید از کویرهای یزد انتخاب کنید، گرمای آن ممکن است برایتان غیرقابل تحمل باشد.

خانه تکانی

ریشه های یک رسم

خیلی از خانواده های ایرانی، مدتی یا ماهی پیش از شروع سال جدید، دست به خانه تکانی می زنند. خانه تکانی اصلا یک رسم است که ایرانی ها از قدیم، آن را انجام می دادند. آنها تلاش می کنند، محیط زندگی خود را بازسازی کنند. گفته می شود که ریشه این کار از اندیشه زرتشتیان مبنی بر تطهیر با پاکیزگی به عنوان اقدامی برای دور نگه داشتن شر از پادشاهی نیک نشأت گرفته است. گلدان های پرمهره را می شکند، ظروف مسی خود را برق می اندازند و کارهای دیگر، چرا که آن ها معتقد هستند که با انجام این کارها روح کهنه و انرژی های بد و ارواح نا آرام را از خانه بیرون می کنند. جواد انصافی، محقق در کتابی با عنوان «نوید بهار» با اشاره به ریشه رسم خانه تکانی، نوشته: «نظافت خانه یکی دیگر از مراسم ایرانیان در آستانه سال نو است. حتی در برخی از روستاها خانه های خود را به سفید می کردند و همه چیز را نو می ساختند. بیرون انداختن اثاثیه کهنه و شکستن ظروف قدیمی از دیگر کارهایی بود که آنها

تسلیت به خانواده آن مرحوم، زندگی همچنان جریان دارد

ادبیات نمایشی

این سیاه بیچاره چقد حوصله داره!

حاجی فیروز یا عمو پیروز و خواجه پیروز، عمو نوروز، همان سیاه یا مبارک، ننه سرما، پیر بابا، آروس، ننه مریم، بی بی نوروز ک، همگی شخصیت های نمادین در فرهنگ ما ایرانی ها هستند که در بازه زمانی نزدیک به عید نوروز و فرا رسیدن بهار، جلوه و بروز بیشتری پیدا می کنند. از این نظر که هنوز هم که هنوز است، کوچه و خیابان های شهر رنگی هرچند دور از اصل ماجرا و ماهیت اصلی آن به خود می گیرند. اما این حاجی فیروز که با لباسی مخصوص و چهره ای سیاه، سازهایی مثل تنبک و دایره زنگی می زند، چه کسی است و از کجا آمده؟ دکتر کتابیون مرداپسور، پژوهشگر زبان های باستانی، در توضیح پیشینه این کارکتر نمایشی، نوشته: «مانی که الهه تموز که ایشتر، نام دارد، برای ازدواج، شاه دئوموزی را در نظر می گیرد، روزی ایشتر به دلایلی نامعلوم به زیر زمین سفر می کند. با ورود او به زیر زمین، جریان باروری و حیات در زمین متوقف می شود. خدایان برای رفع این مشکل تصمیم می گیرند، دئوموزی را به زیر زمین بفرستند. وقتی دئوموزی به زمین بازمی گردد، فصل بهار آغاز می شود. او هنگام بیرون آمدن از زیر زمین، تنبک و دایره زنگی در دست داشته و صورتش کاملا سیاه بوده است. به این ترتیب حاجی فیروز در پیشینه اساطیری ما شکل گرفته است.»

مهرداد بهار، اسطوره شناس، هم حاجی فیروز را با جشن های باستانی سیایش پیوند می دهد. سیایش خود نیز نمادی از زنده شدن دوباره یا نوزایی است؛ سیایشی که با گذر از آتش دوباره متولد می شود. قرمز حاجی فیروز، نماد روی آوردن به شادی است و تحولی عظیم در زندگی را نشان می دهد. حاجی فیروز به ما شادمانی در شروع سال جدید را یادآوری می کند.

اما برخی دیگر حاجی فیروز را همان عمو نوروز، می دانند که در جاهای مختلف ایران، با نام های متفاوتی شناخته می شود. برخی هم البته به اشتباه، حاجی فیروز را به دلیل چهره شبیه به برده ها و لباس های مضحک، نمادی نژادپرستانه می دانند؛ تفکری که به ویژه در سال های اخیر به دلایلی که از سر ناگاهی شکل گرفت؛ آنها گفتند که این چهره سیاه از دوره های برده داری در ایران به جا مانده است. این در حالی است که مورخان بزرگ و زبان شناسان و نیز بزرگان عرصه نمایش ایرانی، حاجی فیروز را نماد فردی آزاده می خوانند که خنده و شادی را روی لبها می آورد.

اما این حاجی فیروزی که می زند و می رقصد و نماد زدودن ناپاکی و آغاز فصل جدیدی از زندگی است، شعرهایی هم می خواند، مثل، شعرهایی را که از حاجی فیروز در ایام نوروز می شنوید، می توانید در این قسمت مشاهده کنید:

اینفو گرافیک

بزرگترین مشتریان پسته ایران در ۲۰۲۲

